

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

PILDA BOGATULUI CĂRUIA I-A RODIT ȚARINA SAU CUM SĂ NE ADUNĂM COMORI VEȘNICE

DUMINICA A 26-A DUPĂ RUSALII

*(Pilda bogatului
căruia i-a rodit țarina)*

SF. PROROC AVDIE;
SF. MC. VARLAAM

Cine se îmbogățește în Dumnezeu?

Se îmbogățește acela care devine mare prin muncă, cu migală, care de la o zi la alta se leapădă de mândrie, de iubirea de sine, de aroganță, care devine treptat sărac cu duhul. Se îmbogățesc cei din ai căror ochi curg lacrimi - lacrimi pentru acea necurăție care îi înconjoară, pe care n-o pot suporta inimile lor, lacrimile unei dureri nemăsurate pentru șuvoaiile de sânge cu care popoarele creștine înroșesc fața pământului. Se îmbogățesc cei care fără de lacrimi nu pot privi la Crucea lui Hristos. Și fericiți, bogați în Dumnezeu devin acești oameni care plâng cu aceste lacrimi sfinte. Sufletele lor întinate se spală și ei devin smeriți și buni, și față de toți se poartă cu dragoste și cu blândețe. Aceștia devin flămânzi și însetați de dreptate, de dreptatea supremă a lui Dumnezeu. Nu pântecel lor flămânzește, ci inima lor nesățios flămânzește de adevăr, curăție, dreptate și bine. Ei devin împreună-pătimitori cu toți oamenii și milostivi își împart toată averea celor nefericiți care îi înconjoară. Nu se îngrijesc să-și construiască case mari, ci tot ce le rămâne dau apropiaților lor flămânzi și însetați. Și li se curăță inimile de orice necurăție păcătoasă, de disprețul față de oameni, de aroganță, de preainălțarea de sine, de necurăția gândurilor, de dorințele întinate. Și aceștia devin curați cu inima.

*Sf. Ier. Luca,
arhiepiscopul Crameei*

Pilda de astăzi este o radiografie dumnezeiască făcută de Mântuitorul Iisus Hristos fiecăruia dintre noi. Este esența unei învățături dumnezeiești care caută să ne arate unde greșim și cum ne putem îndrepta.

Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Dacă gândești mai adânc, vei vedea că belșugul despre care se vorbește în Evanghelie are multiple forme. Nu se vorbește numai de țarină, ci se vorbește despre toate darurile dumnezeiești cu care Dumnezeu ne îmbogățește pe noi ca să ne dea autonomie și puterea de a ne face milostivi.

Deci aici este vorba nu numai de țarină, ci și de mintea luminată (profesori, învățători), de frumusețe, de bogății materiale, înțelegând prin acestea putere. Toate le dă Dumnezeu boierește și ne învață și pe noi să fim dăruitori. Bogatul din Evanghelie, în loc să se gândească și la semenii săi, s-a comportat pe mai departe cu și mai mult egoism.

Al treilea punct pe care îl subliniază Hristos este gândul interior al bogatului, pune în evidență urâciunea sufletului său: „Voi strica hambarele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate roadele mele și bunățile mele.”

Al patrulea punct este gândirea lui, care se potrivește de minune cu gândirea

postmodernistă a epocii în care trăim, luată aproape ca o deviză a societății noastre: „voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.” Exact cum ascultăm în reclamele din fiecare zi în epoca consumistă în care ne este dat să trăim, adică mâncare, veselie, odihnă spirituală, fără nicio grijă. Adică mâncare și băutură fără măsură, odihnă fără creștere spirituală, într-o lume în care vindem și cumpărăm până ajungem și noi marfă de consum, mai ales acum, când suntem în zilele de „black friday”.

Al cincilea punct al pildei este judecata dumnezeiască care ne pune înaintea alternativa morții: „Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?”. Deci moartea e o soluție care pune capăt răului și pentru care Dumnezeu ne invită să ne îmbogățim în fapte bune, căci va veni o vreme când vom da socoteală pentru felul în care ne-am trăit viața aceasta. Amin! ❖

Părintele Dinu

INTRAREA MAICII DOMNULUI ÎN BISERICĂ

Din cuprinsul troparului desprindem însemnătatea acestui praznic, anume primul semn din rânduiala bunăvoinței lui Dumnezeu de a mântui neamul omenesc, semn manifestat prin nașterea și intrarea în Biserică a Maicii Domnului. Acest praznic are la origine făgăduința pe care au făcut-o către Dumnezeu, dumnezeieștii părinți Ioachim și Ana, că dacă vor dobîndi un prunc din pântecul cel sterp al Anei, îl vor încredința Domnului, Templului din Ierusalim. În chip minunat s-a născut Maica Domnului din pântecul Anei, care după trei ani de la naștere a fost trimisă la Ierusalim. Drumul de la Nazaret către Templul din Ierusalim s-a desfășurat pe perioada a trei zile de mers pe jos a Fecioarei Maria dimpreună cu toate rudeniile ei din Nazaret, cu fecioarele de vârsta ei, cu toți apropiații lor, într-un duhovnicesc alai din care nu lipseau sfinții și îngerii. Ziua la lumina zilei și noaptea cu făclii în mână toți slăveau pe Dumnezeu și cântau: „Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău” (Psalmi 44, 12). A fost purtată către Ierusalim precum odinioară Chivotul Legii Vechi a fost adus cu cântări și psalmi, înaintea chivotului cântând și dănuind împăratul David (Regi 6, 5-17). Căci el era și prooroc și vedea că acest chivot, care poartă în sine mana, este preînchipuirea Preasfintei Maicii lui Dumnezeu, care va purta în sine mana cea dumnezeiască, pe purtătorul de mană, pe Mântuitorul Iisus Hristos, ea însăși fiind o Biserică vie și însuflețită.

Ajungând în fața Templului a urcat ca o porumbiță în zbor cele 15 trepte pe care le urcau preoții rostind pentru fiecare treaptă un psalm. S-au mirat preoții și tot poporul cum o copilă de trei ani a putut să urce treptele așa de ușor ca și cum ar fi zburat. Apoi a fost luată în brațe de proorocul Zaharia, care era și arhieru, căruia i se descoperise de la Dumnezeu cine este această dumnezeiască pruncă. Astfel, a luat-o pe Fecioara Maria nu în Sfânta unde intrau preoții, ci după a doua catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, unde era Chivotul Legii cel ferecat peste tot cu aur și heruvimii care umbreau altarul și masa și toiagul lui Aaron care odrăslise și șarpele de aramă și alte multe lucruri sfinte. Aici Fecioara Maria priveghea de seara până dimineața, cugetând adânc și rugându-se lui Dumnezeu, adesea în răpire și în extaz. Acolo se ruga pentru mântuirea întregului neam omenesc. În zorii zilei

„Astăzi, înainte însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, Împlinirea rânduielii Ziditorului.” (Troparul praznicului)

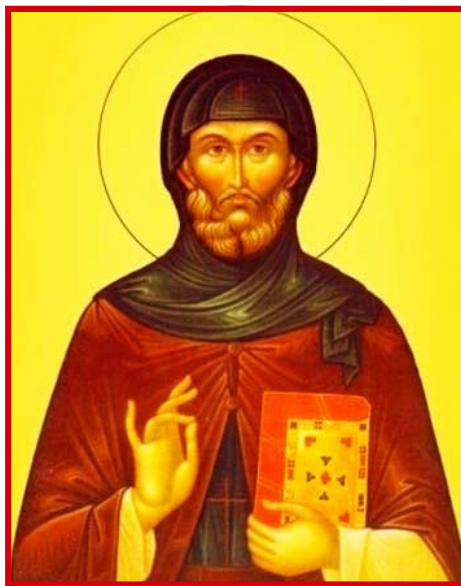
adornea puțin, apoi se ridica la rugăciune. Sfinții Părinți ne spun că Fecioara stăruia pururea în rugăciune și cugetare la Legea lui Dumnezeu. Seara, Arhanghelul Gavriil venea în Sfânta Sfintelor și-i aducea Sfintei Fecioare hrană îngerească, mană cerească. Cu acest fel de hrană îngerească a fost hrănită Maica Domnului timp de 12 ani în Sfânta Sfintelor. Proorocul Zaharia era uimit de petrecerea Maicii Domnului în Sfânta Sfintelor, știind că prin această Pruncă va veni mântuirea lui Israel, dar nu cunoștea în ce chip se va întâmpla aceasta, pentru că Buna-Vestire încă nu avusese loc, ci rămăsese în continuare o taină necunoscută chiar de îngeri.

Astăzi Fecioara Maria a fost afierosită templului din Ierusalim. A intrat în

Biserica Domnului să se roage, să grăiască către Dumnezeu și îngerii Săi, să se facă ea însăși Biserică vie a Duhului Sfânt, să se pregătească pentru marea misiune a mântuirii neamului omenesc la care ea a participat prin nașterea Fiului lui Dumnezeu. Maica Domnului ne învață cum să ne rugăm, cu câtă evlavie trebuie să mergem la Biserică și în ce chip trebuie să viețuim pe pământ ca să dobândim Împărăția Cerurilor. Astfel, s-o laudăm în psalmi și în cântări duhovnicești pe cea care a unit Cerul cu pământul, pe cea care i-a unit pe Dumnezeu și îngeri cu firea noastră omenească alterată de păcat, în vederea tămăduirii, restaurării și mântuirii noastre. ❖

Pr. Adrian Chiriță

Sfântul Cuvios Grigorie Decapolitul

Prăznuit pe 20 noiembrie, s-a născut și a crescut în sud-estul Asiei Mici, în Irinopole, una din cele 10 cetăți din Decapole, din părinți dreptcredincioși, Serghie și Maria, pe vremea luptătorilor împotriva sfintelor icoane, sub domnia lui Leon Armeanul (813-820). Învățând de mic carte, Grigorie citea pe la biserici din Sfintele

Scripturi. La vârsta tinereții, părinții săi doreau să îl însoare, dar el pleacă la mănăstirea, chiar unde era egumen Sf. Simeon Mărturisitorul, unchiul său după mamă, care i-a fost vrednic părinte duhovnicesc. A viețuit aici 14 ani, apoi a început a umbla prin lume pentru a-i îndemna pe oameni să mărturisească în apărarea sfintelor icoane. Călătoria aceasta a Sf. Grigorie a fost lungă și plină de nevoie, însă el s-a arătat mare făcător de minuni. A trecut și prin Efes, Corint, Roma; în Siracuză Siciliei, la Biserica Sf. Mina din Tesalonic este hirotonit preot. Mergând către Bizanț, ajunge la muntele Olimp. Îmbolnăvindu-se și simțind că i s-a apropiat sfârșitul, pleacă la Constantinopol, se întâlnește cu unchiul său Simeon, închis în temniță, apoi se mută în pace la cereștile locașuri (†842). Trupul Sf. Grigorie nu a putrezit, ci s-a dovedit purtător de mari daruri. În anul 1497, banul Barbu Craiovescu rezidește Măn. Bistrița (Vâlcea) și aduce aici, cu cheltuială, moaștele Sf. Grigorie Decapolitul, până azi ele fiind făcătoare de minuni, mai ales pentru bolile trupesti și sufletești. ❖

REVĂRSARE DE BINECUVÂNTĂRI LA HRAMUL DE TOAMNĂ AL BISERICII ȘERBAN VODĂ

Sub lumina neobișnuit de blândă a acestui sfârșit de toamnă, parohia noastră a trăit două zile de sărbătoare și împreună-comuniune creștină alături de mulți alți credincioși din tot Bucureștiul și chiar din țară. Maica Domnului, care ne-a vegheat din icoana sa „Siriaca” de la Mănăstirea Ghighiu, și celălalt ocrotitor al nostru, al cărui praznic l-am cinstit, Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, au făcut să trăim aceste zile într-o plinătate care cu greu poate fi egalată de același hram din anii trecuți.

Pentru cei care au pregătit sau au participat în aceste zile la sărbătoarea Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț, bucuria a fost deosebită și dătătoare de speranță și putere. Mai multe etape au precedat și acest praznic. Iar unul, extrem de important este legat de finalizarea lucrărilor la așezământul social.

Istoria construcției așezământului social

13 ani a durat construcția acestui centru social. Anul 2010 este cel în care s-a pus temelia lui, pe 15 august 2010 sfințindu-se începerea lucrărilor. Pe atunci centrul purta denumirea de „Așezămintele brâncovenesti”.

Biserica, începută în toamna anului 2001, devenise deja din anul 2008 locul în care se țineau slujbele. Paralel cu pictarea bisericii a avut loc și darea în folosință a capelei mortuare. Anevoioasă și extrem de costisitoare, pictarea bisericii a durat și ea 7 ani. Târnosirea bisericii a avut loc pe 24 septembrie 2017 și ea fost încununarea unor mari eforturi materiale, financiare și personale. Privind înapoi, a fost o vreme a trierii, căci mulți au plecat de-a lungul primilor ani de construcție a bisericii pentru că slujbele se țineau într-un spațiu improvizat, în care vara era cald, iar iarna frig, umezeală și curent. Unii nu s-au despărțit nicio clipă de biserică, ba dimpotrivă, au devenit ajutoare de nădejde în ridicarea și înfrumusețarea bisericii. Căci era nevoie de multe!

Apoi atenția s-a concentrat asupra așezământului social. Se ridică metru cu metru. Până la acoperiș. Așa au apărut cantina, turnul clopotniță, grădinița, apartamentele parohiale, camerele de oaspeți și cele pentru bătrâni. Rând pe rând s-au dat în folosință cantina și grădinița, sfințindu-se la 19 iunie 2022.

Împreună cu capela care primise de curând veșmântul picturii.

A început o altă mare încercare - căci a implicat eforturi de reproiectare, resurse mari financiare și chiar probleme - construcția liftului care să asigure deplasarea pe verticală, între camerele seniorilor, parter și cantină. Cu ajutorul lui Dumnezeu, lucrările la lift s-au terminat în toamna acestui an, împreună cu camerele de oaspeți și cele pentru bătrâni.

Ultimele săptămâni au necesitat eforturi materiale și umane pentru a se finaliza și pune la punct - dotare, curățenie, mobilare etc - a tuturor spațiilor centrului social pentru a fi pregătit de sfințirea din 15 noiembrie 2023.

Mulțumiri tuturor celor care au muncit, contribuit material sau financiar pentru ridicarea acestui centru. Știm că Dumnezeu le va plăti regește - aici și în veșnicie - celor care s-au implicat. Știm că fapta lor bună trebuie să fie cât mai discretă, căci așa ne spune Domnul că trebuie să facem faptele virtuții - să nu știe stânga ce face dreapta - dar prea puțin luăm aminte la cei care dăruiesc și se dăruiesc în lucrarea bisericii, con-

siderând firesc să le vedem și să le primim pe toate noi, frumoase, ca și cum ele ar fi căzute din cer și nu făcute și plătite de unii dintre noi. Vă asigur însă că bucuria și împlinirea în viața noastră pentru darurile și jertfele pe care le facem pentru biserică sunt mai mari decât plăcerea de a primi.

Aducerea Icoanei Maicii Domnului „Siriaca” de la Mănăstirea Ghighiu

Dacă anul trecut în zilele de 14 și 15 noiembrie am primit de la Catedrala Patriarhală racla cu moaștele Sfântului Ierarh Nectarie de Eghina, anul acesta o mare binecuvântare s-a revărsat asupra parohiei Șerban Vodă când PF Părinte Patriarh a încuviințat ca Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Siriaca” să vină în aceste zile de hram la noi. Maica Domnului și Sfântul Paisie, alături de ceilalți sfinți ai noștri, au chemat din toate colțurile capitalei mii de credincioși. Icoana a venit în dimineața zilei de 14 noiembrie însoțită de maica Cipriana Lupașcu, ghid al Mănăstirii Ghighiu. Cu lumânări, cântări și mireasmă de tămâie, așa am cinstit sosirea Icoanei Maicii Domnului. Și-a găsit locul alături de

racile cu moaștele: Sfântului Necunoscut de la Mănăstirea Neamț, Sfântului Ierarh Luca al Crimeei, Sfinților Apostoli Petru, Pavel, Andrei, Sfântului Ierarh Nicolae și a Sfântului Paisie de la Neamț. Apoi a urmat slujba Acatistului Icoanei Maicii Domnului „Siriaca”.

Două zile nu a încetat pelerinajul la Maica Domnului și Sfinți. Tineri și bătrâni, bărbați, femei și copii, enoriași „duși” la biserică în mod constant sau vizitatori ocazionali la moaște și icoane. Cu toții au cerut ajutor. Unii s-au închinat cu smerenie și evlavie, sărutând moaștele și racla cu delicatețe. Mulți au făcut metanii mai ales în fața Maicii Domnului, stând în genunchi în rugăciune câteva clipe. Alții, din păcate, s-au închinat mai puțin sau deloc, mulțumindu-se doar cu atingerea mâinilor sau obiectelor personale de racle, moaște sau icoane. Pe toți îi vedeai cât de apropiați sunt de viața Bisericii și cât de trăitori sunt.

Un pelerinaj este o școală a duhovniciei, un examen al primirii și înțelegerii cuvintelor Scripturii, o trăire în comuniune alături de semeni a tainei sfințeniei și dumnezeirii. Venim de ziua sfinților în primul rând pentru a ne arăta recunoștința și bucuria față de Dumnezeu și sfinți. Apoi, mai ales dacă durerea noastră este mare, amintim sfinților de necazul nostru sau al celor dragi.

Oricum, Maica Domnului și sfinții ne primesc cu mare drag și ne dăruiesc pace, întărire și uneori vindecare. Am vrut la început să spun că ne răsplătesc efortul sau jefra noastră din pelerinaj. Poate să fie și asta, dar sfinții dăruiesc fără plată sau la schimb cele pe care și ei le au de la izvorul sfințeniei, Dumnezeu. Și când darurile sunt pentru toți, din belșug, ajungem să simțim mai mulți acea pace a sufletului, aproape nepământească, de care tânjim în aceste vremuri de mare tulburare și dezorientare.

Pentru prima oară, odată sosită la biserică, nu am mai putut pleca de la slujbă, dar mai ales din fața Icoanei și a moaștelor. Două zile am stat împreună cu ceilalți pelerini, am trecut de mai multe ori pe la moaște, am citit acatiste, m-am rugat. O rugă în care mi-am dorit doar să fiu cu sfinții și Maica Domnului și să le mulțumesc. Nu conștientizăm câte minuni fac zilnic sfinții cu noi, cât de apropiați ne sunt, cât de dispuși să ne ajute dacă îi strigăm. Și da, în zile de sărbătoare sunt parcă mai deschiși în a ne mângâia și ajuta. De multe ori sfinții se apropie în mod inexplicabil de noi, ne ajută, ne dau daruri spirituale nesperate. Este un mod de a ne întări înainte de ispite și greutăți. Ca să știm că, oricât ar fi de greu în lume și în viața noastră, există o putere cerească

care nu ne lasă să pierim. Ei, sfinții, vor fi acolo, cu noi, să ne ajute.

Am văzut în aceste zile mulți oameni evlavioși, am văzut lacrimi în ochii curați ai multora, am auzit povești, am fost impresionată de credința unora. Iar în seara zilei de 15 noiembrie, când ultimul pelerin s-a închinat, cu emoție și dragoste am rămas un mic grup să o petrecem, alături de preoți, pe Maica Domnului. Am cântat pricesne și tropare și așa, cu sufletul plin și speranța că Maica Domnului Siriaca va mai veni la noi, am urmărit cu privirea mașina care ducea icoana înapoi la Mănăstirea Ghighiu.

Slujbe și sfințiri

Două zile de lumină, de slujbe și cântări. Slujba de priveghere din ajun și Utrenia și Liturghia din ziua de hram ne-au încântat. 13 preoți și 2 diaconi au făcut parte din soborul care a oficiat Sfânta Liturghie sub protia PC părinte Costel Burlacu, vicar eparhial administrativ al Arhiepiscopiei Bucureștilor, în calitate de delegat al PF Patriarh Daniel. Alături i-a fost și PC părinte Ionuț Bărbulescu, protopop al Protoieriei 4 Capitală.

Înainte de Sfânta Liturghie a fost sfințit centru social, moment mult așteptat de binecuvântare pentru a începe funcționarea căminului de bătrâni.

La finalul Sfintei Liturghii, părintele vicar eparhial a transmis un cuvânt de felicitare și de apreciere din partea Patriarhului României pentru activitatea desfășurată în parohia Șerban Vodă și a oferit părintelui coslujitor Vlad-Alexandru Mîndru rangul clerical onorific de iconom și dreptul de-a purta brâul roșu și bedernița. Apoi, veteranul de război Severică Tașbac,

care a depășit vârsta centenarului, a primit din partea Întâistătorului Bisericii noastre Ordinul „Sfinții Martiri Brâncoveni” pentru mirenii. „Vrednic este!” vom fi strigat pentru amândoi.

Pot spune despre domnul Severică Tașbac că am fost impresionată de demnitatea, răbdarea și decența cu care a participat la slujbă, de frumusețea chipului său și de smerenia cu care a primit distincția bisericească, distincție care s-a alăturat celor militare, aflate pe pieptul său.

Avem ce învăța de la acest brav veteran. De altfel, familia dânsului este și ea de vrednic nume în parohia noastră, lucrând cu discreție la ridicarea și împodobirea bisericii noastre. Dumnezeu a trimis aici, în parohie, această familie credincioasă care nu încetează să ajute în toate lucrările și activitățile bisericii. Cinste lor și altor asemenea care pun biserica și nevoile ei în centrul preocupărilor lor!

Semnificații și speranțe

Pentru parohia noastră s-a mai adăugat o cunună a împlinirilor. Mulțumim tuturor, preoți, enoriași și alții care au contribuit sau s-au implicat în lucrările bisericii, privind cu recunoștință către Maica Domnului și toți sfinții pentru ajutorul primit. De acum zidurile sunt ridicate, urmează sufletele aduse la Dumnezeu și la cuvântul Său. Așa cum Sfântul Cuvios Paisie aduna pe lângă el oriunde se ducea sute și mii de ucenici și de credincioși, așa și lucrarea misionară din parohia Șerban Vodă să ne aducă pe toți la biserică, să ne facă pe fiecare locaș al Duhului Sfânt și lucrători ai mântuirii noastre și celor de lângă noi.

Maria Buleu, teolog

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 19-26 NOIEMBRIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 19.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului a căruia i-a rodit țarina) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 20.11	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie mare cu litie
Martedì 21.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Intrarea în biserică a Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 22.11	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 24.11	07 ³⁰ -10 ³⁰	Sfânta Liturghie
	de la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 25.11	de la 08 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 26.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie